

УДК 331.5(477)

Федорченко О.К.¹, Дацько Н.М.²

¹ канд. екон. наук, доц. ЗНТУ

² студ. гр. БАД-417 ЗНТУ

БЕЗРОБІТТЯ–СУПУТНИК НАШОЇ ЕКОНОМІКИ І ЖИТТЯ ЛЮДЕЙ

Проблема безробіття є важливою в Україні. За даними ООН сьогодні в світі кожний третій працездатний не має роботи взагалі або має випадковий чи сезонний заробіток. Тому безробіття є центральною соціальною проблемою сучасного суспільства.

До безробітних зареєстрованих в органи державної служби зайнятості, відносяться особи, що не мають роботи, шукають роботу і в установленому порядку отримали офіційний статус безробітного в органах державної служби зайнятості. В Україні рівень безробіття є досить диференційованим по окремих регіонах. Сьогодні найвищий рівень зареєстрованого безробіття характерний для західних областей країни—Волинської, Житомирської, Закарпатської (9,9%), Івано-Франківської (9%), Львівської (8,5%) та Тернопільської (11,3%). Найнижчі показники рівня безробіття склалися в Одеській області (6,6%), м. Києві (6,2). На теперішній час у Запорізькій області, спостерігається зниження рівня безробіття. За повідомленням обласного центру зайнятості, за січень-липень 2018 року комплекс різноманітних послуг та матеріального забезпечення отримали 43,7 тис. безробітних, які перебували на обліку служби зайнятості, що на 7,8% менше минулорічного показника. За сприяння державної служби зайнятості було працевлаштовано 28,1 тис. осіб. При цьому 13,3 тис з них були працевлаштовані оперативно до надання статусу безробітного. З початку року 351 особа працевлаштована на нові робочі місця, за які здійснюється компенсація єдиного внеску роботодавцем, 78 осіб започаткували власну справу за рахунок отримання допомоги по безробіттю одноразово, 2,4 тис. безробітних проходили професійне навчання, перенавчання та підвищення кваліфікації. Незважаючи на позитивну тенденцію, ситуація на ринку праці залишається складною. Серед основних проблем є професійно-кваліфікаційний дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили. Саме тому службою зайнятості 2018 рік оголошено роком профорієнтації. Крім цього, з метою підготовки прогнозу потреби у працівниках у професійному розрізі на 2019 рік та визначення перспектив розвитку регіональних ринків праці. Багато українців в пошуках роботи виїжджають за кордон. Близько 16% українців працездатного віку працюють за кордоном—це 4 мільйони громадян, одночасно в інших країнах перебуває приблизно 2,6-2,7 мільйона

українців. Такими є висновки дослідження Центру економічної стратегії «Скільки українців поїхало за кордон і що з цим робити». 34% українців, які їздили за кордон у 2015-2018 роках,—«маятникові мігранти», які виїзять на заробітки і повертаються; близько 20%—довгострокові мігранти, 20%—короткострокові мігранти. Виїхали з України всією родиною близько 100 тисяч. Приблизно 563 тисячі (14%) поїхали за кордон, але потім повернулися. Цифри ґрунтуються на дослідженні Держстату за 2012 і 2018 роки, Міжнародної організації з міграції, Євростату, Федеральної міграційної служби РФ і власне дослідженні Центру економічної стратегії. За даними Державної прикордонної служби України, з часу минулого перепису населення (2001 рік) з України поїхали і не повернулися 6,3 мільйона громадян. Це емігранти, які, можливо, ще повернуться; українці, які отримали громадянство інших країн, та українці, які живуть за кордоном на інших правових підставах або нелегально. Я вважаю одним з основних напрямів боротьби з безробіттям мають стати заходи щодо підвищення продуктивності праці.

Щоб знизити рівень безробіття в Україні потрібно проводити такі заходи:

- надання роботодавцям коштів на перекваліфікацію співробітників;
- відновлення ринку праці;
- відновлення роботи підприємств, а внаслідок—створення нових робочих місць;
- покращення стану виробництва, дослідження ринку праці щодо актуальності різних спеціальностей.

Отже, активно проводячи дані заходи, можна суттєво зменшити рівень безробіття. Це дозволить підвищити рівень зайнятості, особисті доходи населення, шляхом створення нових робочих місць. Це в свою чергу приведе до розвитку виробництва і підвищення рівня розвитку національної економіки.